

# อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

## หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอังคารที่ ๒๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ  
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

พวกเราทั้งหลายให้พากันเข้าใจในเรื่องสมมติ สมมติทั้งหลายทั้งปวงที่มีหลายล้าน  
สมมติ ความหมายของสมมติเพื่อให้พวกเราทั้งหลายโฟกัสหรือว่าเน้นในการประพฤติ  
การปฏิบัติต่อสมมตินั้น ๆ ให้ถูกต้อง

มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ มีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ  
การปฏิบัติให้ถูกต้องต่อสมมตินั้น ๆ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันขึ้นอยู่กับปัจจุบัน  
อดีตมันก็มารวมกันที่ปัจจุบัน อนาคตที่ยังมาไม่ถึงมันก็อยู่ที่ปัจจุบัน ปัจจุบันถึงเป็น  
วาระสำคัญแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ

ปัจจุบันเป็นวาระสำคัญแห่งชาตินะ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ  
ปัจจุบันถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

มนุษย์เราถึงต้องรู้เหตุรู้ผล รู้เรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรม  
รู้อดีต รู้ปัจจุบัน รู้อนาคต

มนุษย์เราถึงต้องพากันรู้ ทุกอย่างคือกรรม กรรมทางกาย ทางวาจา ทางกิริยามารยาท กรรมทางใจ หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามกรรมตามแรงกรรม

ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าชาติเกิดจากอะไร ศาสนาคืออะไร ศาสนาก็คือความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้เหตุรู้ปัจจัย รู้เรื่องกรรม รู้เรื่องผลของกรรม

เพื่อเราทั้งหลายจะได้พากันปฏิบัติให้ถูกต้องทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งกิริยามารยาท ทั้งใจ เพื่อเราทุกคนจะได้มีหลักการ จะได้มีอุดมการณ์อุดมธรรม จะได้มีพระศาสนา

เราทั้งหลายต้องเข้าใจเรื่องพระศาสนา พระศาสนาหมายถึงธรรมะนี้แหละ หมายถึงกรรม หมายถึงกฎแห่งกรรม หมายถึงผลของกรรม

เราจะเป็นพุทธศาสนา คริสต์ศาสนา อิสลามศาสนา พราหมณ์ศาสนา ฮินดูศาสนา ทุกศาสนามีความหมายอย่างนี้ ทุกอย่างนั่นคือเหตุคือปัจจัย จะไม่มีใครเหนือกรรม เหนือกฎแห่งกรรม

ให้พวกเราทั้งหลายพากันรู้พากันเข้าใจ มนุษย์เราถึงมีการเรียนการศึกษา ตั้งแต่โบราณกาลมาแล้วหลายศาสตร์

เบื้องต้นนะ ๑๘ ศาสตร์ อย่างกลางให้มันละเอียดขึ้นอีก ๓๖ อย่างละเอียดสูงสุด ๕๔ ที่มีการเรียนการศึกษาตั้งแต่โบราณกาลนับเวลานานหลายร้อยหลายพันหลายหมื่นปีมาแล้ว

ทุกวันนี้ยังมีการเรียนการศึกษามากขึ้นไปอีก เช่น เรามองดูแง่มุมที่ให้เห็น ให้เข้าใจ

อย่างวิชาตำรวจอย่างนี้ก็เป็นศาสตร์หนึ่ง วิชาทหารก็ศาสตร์หนึ่ง วิชาแพทย์ พยาบาล อัยการ ผู้พิพากษา คุณครู อนุบาล ประถม มัธยม อุดมศึกษา ก็เพื่อให้รู้เข้าใจ ในศาสตร์เหล่านั้น การเรียนการศึกษานั้น ก็ไม่ใช่เพื่อศึกษาเพื่อตัวเพื่อตนนะ

การเรียนการศึกษาเพื่อให้เข้าใจธรรมะเข้าใจสภาวะธรรม เรื่องเหตุเรื่องผล เรื่องเหตุเรื่องปัจจัย การเรียนการศึกษาของมนุษย์ถึงไม่ใช่เพื่อตัวเพื่อตน เพื่อความรู้ ความเข้าใจ เพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิต

มนุษย์เราถึงมีการเรียนการศึกษาเพื่อบริสุทธิ์คุณ บริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจ กิริยามารยาททั้งอาชีพต้องบริสุทธิ์คุณ เพื่อประโยชน์ของเราเอง และประโยชน์ ของผู้อื่นด้วยบริสุทธิ์คุณด้วยความไม่ประมาท

ไฟก็สเข้าสู่การประพบัติการปฏิบัติ เพราะทุกคนไม่มีใครเห็นอกรรม เห็นอกุ แห่งกรรม

เราทั้งหลายนะถึงไม่มีสิทธิพิเศษที่จะทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยได้ เราต้องเข้าถึง ความถูกต้อง เข้าถึงเหตุถึงปัจจัย

การเรียนการศึกษาการทำงานให้เราเข้าใจ ให้เรามีความสุขมีปิติมีเอกัคคตา ในการประพบัติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีปิติไม่มีความสุขไม่มีเอกัคคตาในการประพบัติ การปฏิบัติ เราทุกคนก็就会有ความทุกข์ ความทุกข์กับโรคซึมเศร้าคืออันเดียวกันนะ ถ้าใครมีความสุขคือบุคคลนั้นมีโรคซึมเศร้า โรคซึมเศร้ากับความทุกข์คืออันเดียวกัน

เราทั้งหลายนะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า เธอทั้งหลายจงพากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด ไม่ให้ใครทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยไม่ได้ ไม่ใช่พระศาสนา

**พระศาสนาคือมายกเลิกทุก ๆ คนที่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย**

ต้องพากันมาปฏิบัติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ไม่ว่าจะการเรียนรู้หนังสือการทำงาน กายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพ ต้องมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะไม่ได้มีความสุขทุกข์อะไร มีแต่ปฏิบัติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

มนุษย์เราทั้งหลายถึงจะมีใจคนละดวงไม่เป็นไร ต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีให้ถูกต้องให้สมบูรณ์ มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี

เราอยากให้มันมากมันก็ไม่มาก เพราะมันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

เราอยากให้มันน้อยมันก็ไม่น้อย เพราะมันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นปัจจัยเราจะได้เข้าใจ เราจะได้ไปตรอนสิทธิในสิ่งต่าง ๆ เพราะการเกิดก็คือเหตุคือปัจจัย ความแก่คือเหตุคือปัจจัย ความเจ็บไข้ไม่สบายก็คือเหตุคือปัจจัย ความตายก็คือเหตุคือปัจจัย ทุกอย่างเป็นอดีตที่ผ่านมาไป ทุกอย่างคือเกชียณ มันก็คือเหตุปัจจัย

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องมายกเลิกเรา ยกเลิกความสำคัญ มั่นหมายว่าเป็นเราเป็นคนอื่น รู้เข้าใจว่า เราเป็นธรรมเป็นเหตุเป็นปัจจัย คนอื่นเป็นธรรมเป็นเหตุเป็นปัจจัย เราต้องเข้าใจอย่างนี้เราจะได้รู้หลักการรู้อุดมการณ์อุดมธรรม มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องเข้าสู่หลักการ สู่อุดมการณ์อุดมธรรม

การปกครอง บุคคลส่วนมากอาศัยกฎอาศัยระเบียบบังคับ เพื่อเข้าสู่หลักการ เข้าสู่อุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อไม่ให้ใครทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย

ที่มีระบบข้าราชการนักการเมือง นี่อาศัยคนอื่นบังคับ อาศัยกฎระเบียบ อาศัยหลักการบังคับ แต่เราทุกคนต้องพากันเข้าใจ อันนั้นมันคนอื่นบังคับ

เราทุกคนต้องรู้การประพฤติการปฏิบัติ เราไม่ต้องให้ใครมาบังคับเรา กายวาจาใจ กิริยามารยาทอาชีพนะ เราทั้งหลายต้องบังคับตัวเองคอนโทรลตัวเอง มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้ถือว่าไม่เป็นไร ไม่มีปัญหา ถ้าเรายกเลิกตัวตนแล้ว ความทุกข์มันก็จะไม่มี ความทุกข์มีเพราะมีตัวตน เรายกเลิกตัวตนความทุกข์ก็ไม่มี ความทุกข์มีก็เพราะ เราเอาตัวตนหรือเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต

เราทั้งหลายถึงต้องมารู้ธรรมรู้สภาวะธรรม พระธรรมพระวินัยสมมติบัญญัติ มีหลายล้านสมมติ ให้เรา รู้จักให้เข้าใจ เราทั้งหลายให้พากันมามีปิติมีความสุข ในการประพฤติการปฏิบัติ ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติเราเองนะ เพราะไม่มีใคร เหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรม ไม่เหนือผลของกรรม ให้ถือว่าการประพฤติการปฏิบัติ มันเป็นวาระแห่งชาติทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทของเราทุก ๆ คน

เข้าสู่ระบบแห่งความคิดคำพูดการกระทำกิจกรรมารยาททั้งอาชีพ เพื่อความ  
บริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจกิจกรรมารยาททั้งอาชีพ เพื่อเป็นบริสุทธิ์คุณ พร้อมทั้งมีปิติ  
มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายน่าจะพากันมีความสุขทุก ๆ คน มีปิติมีเอกัคคตาในการดำเนินชีวิต  
ที่ประเสริฐทุก ๆ คน ไม่มีใครยกเว้น ธรรมะเป็นสากล ทุกชาติทุกศาสนา ต้องเอา  
ธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจเรื่องพระศาสนา เข้าใจเรื่องกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม  
เรื่องผลของกรรม พากันเน้นพากันประพฤติปฏิบัติ เน้นมาที่เรานี้แหละ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจว่าตำแหน่งหน้าที่ของเราคือกรรมคือกฎแห่งกรรม  
คือการกระทำของเรา มันเป็นเรื่องของเราเอง

เราทั้งหลายจะได้โฝกัสมาทิตัวของเราเอง เราทั้งหลายอย่าไปหลงมกมาย  
เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตมันเสียหายมาก ความรู้ความเข้าใจเป็นพื้นฐาน  
เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี  
มีความสุขสงบกับปัญญา

อย่างแพทย์จะผ่าตัดสมอง สมองมันมีเส้นประสาทเยอะ ก็ต้องมีความสุข  
มีปัญญา มีปัญญาความสงบ มันต้องนิ่ง เราต้องมีปัญญาถึงผ่าตัดได้ถึงปลอดภัย

การผ่าหัวใจหรือผ่าโรคหัวใจก็ต้องสงบนิ่งมีความสุขสงบมีปัญญา ความพอดี  
ความพอเพียงเพียงพอก็เช่นเดียวกัน

เราทั้งหลายต้องพากันมีความสงบมีปัญญา เราจะมองข้ามปัจจุบันนี้ไปไม่ได้ เราจะมองข้ามกายวาจาใจกิริยามารยาทไม่ได้ เราต้องเข้าสู่ความละเอียด ความประณีต เข้าสู่ปิติสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง นิสสัยใจคอกิริยามารยาททั้งอาชีพนันทยาบ มันสกปรก มันไปเอาความสุขจากความไม่ถูกต้อง ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพนันทยาบมันไปเอาความสุขจากความไม่ถูกต้อง มันไปเบียดเบียนคนอื่นสัตว์อื่น ทำให้คนอื่นสัตว์อื่นเดือดร้อน ทำให้ตัวเองเป็นทุกข์ ทำให้ตัวเองหลงไปเรื่อย ๆ

การประพฤติการปฏิบัติธรรมถึงยกเลิกการเบียดเบียน ถึงเป็นผู้ให้เป็นผู้เสียสละ ไม่เอาความสุขกับใคร เป็นผู้ให้เป็นผู้เสียสละ เสียสละทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพอันต้องเสียสละ

ถ้าเราไม่เสียสละเราก็ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา ถ้าเราไม่เสียสละ เราก็ไม่เอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาธรรมบุญนำชีวิต เราก็เป็นนิตินุคคลตัวตน ชีวิตของเราก็อยู่ด้วยการเอาความสุขจากคนอื่น อยู่กับการเบียดเบียน ไม่ได้อยู่เพื่อเป็นผู้ให้เป็นผู้ที่เสียสละ

ศีลสมาธิปัญญาเป็นสิ่งที่มายกเลิกกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพนันทยาบยกเลิกความไม่ถูกต้อง

ความหมายของศีลคือมายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ความหมายของสมาธิคือมายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ความหมายของปัญญาคือมายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

สิ่งที่ถูกต้องคือได้แก่ศีลได้แก่สมาธิได้แก่ปัญญา ด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา

ให้พวกเราทั้งหลายพากันมามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ  
ทุกคนนะเน้นมาที่ใจของเราเอง เน้นมาที่เจตนาของเราเอง

เพราะการประพฤติการปฏิบัติทางภายนอกคนอื่นเค้ามองเห็น เค้าอื่นเค้าได้ยิน  
แต่เรื่องจิตเรื่องใจใครเค้าก็มองไม่เห็น ใครเค้าก็ไม่รู้นะ

เราทั้งหลายถึงเน้นมาที่ใจที่เจตนา เราทั้งหลายต้องตั้งใจตั้งเจตนามีปิติมีความสุข  
มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติในความตั้งใจตั้งเจตนา

เพราะเราจะต้องหยุดทั้งกายหยุดทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะ เราต้องหยุด  
ทั้งใจมันถึงจะสมบูรณ์ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีวะทั้งใจนะ เน้นมาที่ตัวเรา  
ถ้าอย่างนั้นการประพฤติการปฏิบัติของเรามันก็ไม่ครบวงจรนะ การดำเนินชีวิต  
ของเรามันจะไม่ได้เข้าถึงบริสุทธิคุณ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะทั้งใจมันต้อง  
เข้าถึงความบริสุทธิคุณ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ถึงเน้นมาที่ตัวเราทุก ๆ คนนะ

ภายนอกมันพอเห็นด้วยตาฟังด้วยหู เห็นกิริยามารยาท เห็นอาชีวะ แต่เรื่องจิต  
เรื่องใจไม่มีใครมองเห็น เพราะว่าป็นนามธรรม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกกับพวกเราทั้งหลาย

เราทั้งหลายต้องปฏิบัติให้ครบวงจรทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ ทั้งเรื่องจิต  
เรื่องใจให้ครบวงจร เพื่อจะได้เป็นมรรคเป็นอริยมรรค

ท่านถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่า มนุษย์เราต้องมีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง  
ให้ครบวงจรทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะให้ครบวงจร

เราทั้งหลายอย่าไปตรึกในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อย่าไปตรึกในกาม อย่าไปตรึกในพยาบาท ถ้าเราทั้งหลายไปตรึกในกามในพยาบาท เราทั้งหลายถ้าเป็นมนุษย์ มันก็เป็นได้แต่เพียงกาย กายวาจากิริยามารยาท แต่ว่าใจนั้นไม่ได้เป็นมนุษย์นะ ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราไม่ได้เป็นมนุษย์ เราทั้งหลายจะเป็นได้แต่เพียงคน ย่ำตอกในตัวในตน เอาความหลงนำชีวิต เป็นได้แต่เพียงคนก็แปลว่าปฏิบัติไม่ครบวงจร ยังเอาความหลงนำชีวิตอยู่ ยังไม่เข้าถึงบริสุทธิ์คุณอยู่

ถ้าเรายังเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง หัวใจของเราก็ยังเป็นตัวเป็นตน หัวใจก็ยังมีครอบครวั อยู่นะ หัวใจยังมีลูกมีพ่อแม่มีเมีย เพาะตัวตนนั้นเรียกว่ามันเป็นวัฏฏสงสารมันยังยกวนอยู่ มันเป็นเพียงคนนะ หัวใจของเรามันถึงมีบุตรมีธิดามีภรรยาสามี เราต้องรู้เข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่าให้พากันรู้การประพุดติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายอย่าพากันตรึกในกาม อย่าไปตรึกในพยาบาท เรื่องจิตเรื่องใจ ให้ทุกคนเข้าสู่ภาคประพุดติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพุดติการปฏิบัติ เป็นบุคคลที่ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป

เข้าสู่ภาคประพุดติภาคปฏิบัติ ที่มันแสดงออกมาทั้งฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพุดติผิดในกาม ตีมน้ำดองของเมา พากันเล่นการพนัน ที่มันเป็นสิ่งที่หยาบ ที่มองเห็น แสดงให้เห็นว่าความเป็นนิติบุคคลตัวตน

ที่เห็นการฆ่า การที่เอาของคนอื่น การพูดจาสิ่งนี้ไม่ถูกต้องนะ การที่เราเสพของมีนเมานี้มองเห็นมันเป็นสิ่งหยาบ สิ่งที่เราเป็นนิติบุคคลตัวตน ที่มันไม่ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป มันเอาความสุขจากความทุกข์ของคนอื่น มันซื้อถูกขายแพง หรือว่าโกงกินคอร์รัปชั่น พูดจาโกหกหลอกลวง ตีมน้ำดองของเมา

อันนี้มันเป็นสิ่งหายาบ เริ่มมาจากจิตใจของเรานี่แหละ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเห็นดีเห็นงาม ที่เราพอใจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เราทั้งหลายได้เห็นภาพรวมของหมู่มวลมนุษยสรรพสัตว์ทั้งหลายได้ทำกัน

เราได้มองเห็นทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ มองไปทางไหนทางซ้ายทางขวาก็เห็นแต่สิ่งที่ไม่ถูกต้องนำชีวิต

เราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ สิ่งเหล่านี้คือความไม่ถูกต้องนะ สิ่งนี้มันเป็นความไม่เป็นธรรมไม่ยุติธรรม เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เอาความถูกต้องนำชีวิต ไม่เอาตัวตนนำชีวิต

เราทั้งหลายจะได้หยุดตรึกในกามหยุดตรึกในพยาบาท เป็นคนละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร เราทั้งหลายจะได้บริโภครธรรมะด้วยปัญญา

ทุกวันนี้เราไม่ได้บริโภครธรรมะนะ เราบริโภคความหลงที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านสอนเราให้ฉลาด เราทั้งหลายจะได้บริโภครธรรมะ อย่าได้บริโภคความหลง เราจะได้บริโภคทางตาหูจมูกลิ้นกายใจด้วยปัญญา ด้วยปัญญาบริสุทธิคุณ

ความสุขความสงบอยู่ที่เรารู้จักพอ ความสงบนั้นคือไม่ได้เอามาเพิ่มไม่ได้ตัดออกมันคือความสงบ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้มีความสุขสงบมีปัญญา

เราทั้งหลายจะได้หยุดยกเลิกความไม่ถูกต้อง เข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าการมาสงบระงับสังขารทั้งหลายมีความสุขอย่างยิ่ง ความสงบนี้ต้องสงบจากปัญญานะ

ความสงบนั้นถ้าเราไม่เห็นรูปมันก็สงบ หูไม่ได้ยินเสียงมันก็สงบ จมูกไม่ได้กลิ่น มันก็สงบ ลิ้นไม่ได้รับสัมผัสทางรสมันก็สงบนะ กายของเราไม่ได้สัมผัสอะไรมันก็สงบ ใจของเราไม่ได้สัมผัสอะไรมันสงบอย่างนี้ อันนี้มันเป็นความว่างจากสิ่งที่ไม่มียู่ นะ ไม่ได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเข้าใจ เพราะการพัฒนาวิทยาศาสตร์ มันก้าวไปด้วยเหตุด้วยผลด้วยปัจจัย การพัฒนาทางจิตทางใจเรื่องบริสุทธิ์คุณ มันอยู่เหนือวิทยาศาสตร์ มันอยู่เหนือความชอบความไม่ชอบ มันอยู่เหนือความ ประชดแต่ง ความประชดแต่งมันยังเป็นนิติบุคคลตัวตน มันยังเป็นความสำคัญมันหมายความว่า เป็นนิติบุคคลตัวตน ความประชดแต่งอย่าง มากก็เป็นแค่สมาธิสมาบัติ มัน เป็นนิติบุคคลตัวตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพวกเราทั้งหลายว่า ต้องเข้าถึงปัญญา บริสุทธิ์คุณ เพื่อจะเอาธรรมะมาใช้มาประพฤติมาปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ว่างจากสิ่งที่ไม่มียู่ มันจะมีประโยชน์อะไร มันต้องว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เมื่อเราเข้าใจเราก็ยกเลิกตายกเลิกรูป รู้เข้าใจอย่างไรเมื่อเรามีตารูปก็ต้องมีรูป มีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น ถ้าเรามีลิ้นก็มีรส ถ้ามีกายก็มีสัมผัส มีใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจ เราต้องรู้เข้าใจว่าอันนี้คือเหตุคือปัจจัยหาใช่ นิติบุคคลตัวตน ไม่มันคือเหตุคือปัจจัย เราต้องรู้ต้องเข้าใจ

เราจะรู้เข้าใจเราจะอยู่เหนือเหตุเหนือปัจจัยด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราจะได้เข้าถึงพระศาสนา เราจะได้หยุควัฏฐสงสารในการหมุนเวียนของรูป เสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณ

เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้บริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา ตาเห็นรูปก็สักแต่ว่า หูฟังเสียงก็สักแต่ว่า จมูกได้กลิ่นก็สักแต่ว่า ลิ้นสัมผัสรสก็สักแต่ว่า กายได้สัมผัสก็สักแต่ว่า เราบริโภคทุกอย่างสักแต่ว่า ๆ ยกทุกอย่างนั้นเข้าสู่พระไตรลักษณ์ หาใช้นิติบุคคลตัวตนไม่ เพราะทุกอย่างคือเหตุปัจจัย ให้เรารู้เข้าใจ

ที่พระเทวทัตไปขอให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบัญญัติระเบียบบัญญัติ วินัย ๕ ประการ ที่ไม่มีใครในพระพุทธศาสนาทำอย่างนั้นปฏิบัติอย่างนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพระเทวทัตว่า เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าเรายกเลิกตัวตนแล้วเรามีตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราก็ไม่ได้บริโภคอะไร มันก็มีแต่เหตุแต่ปัจจัยเราต้องยกทุกอย่างเข้าสู่พระไตรลักษณ์ ถ้าอย่างนั้นเราจะไม่รู้จักตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราไม่รู้กระบวนการปฏิจจสมุปบาท

ปฏิจจสมุปบาทก็ได้แก่เหตุปัจจัย ได้แก่กรรมเรื่องผลของกรรม เราต้องรู้เข้าใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกว่า เราทุกคนต้องรู้เข้าใจ เราจะได้บริโภค ด้วยสติด้วยปัญญา เราจะบริโภคทางตาหูจมูกลิ้นกายใจที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับพวกเราทั้งหลายว่า เธอทั้งหลาย ต้องรู้เข้าใจ จงพากันเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตร จงพากันประพฤติ พรหมจรรย์เถิด

ต้องรู้เข้าใจด้วยสติด้วยปัญญาแล้วตั้งใจตั้งเจตนา เอาศีลปัญญามาใช้  
ในการประพฤติการปฏิบัติ

เราพากันมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติจนกว่าอายุขัย จนกว่าเหตุปัจจัย  
จะหมดไป ให้รู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ  
ความถูกต้องด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้เอาความถูกต้องนำชีวิต  
เราจะได้อาศีลเอาสมาธิเอาปัญญาที่บริสุทธิ์คุณนำชีวิต ศีลสมาธิปัญญาถึงเป็น  
ความดับทุกข์ ถึงจะเข้าถึงพระนิพพานด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา ด้วยการประพฤติ  
การปฏิบัติทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายจะได้กลับมาหาความถูกต้อง ที่เป็นพระนิพพานคือบ้านของเรา  
ตัวตนนะ อวิชชาความหลงมันไม่ใช่บ้านของเรานะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกพวกเราทั้งหลายให้พากันรู้เข้าใจ  
มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติเน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ เพราะปัจจัยเป็น  
วาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าได้ประมาท อย่าได้เพเลิดเพลิน  
ให้รู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร เป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป  
อย่าเอาความสุขจากความหลง ความหลงมันคือความหลง ความหลงคือวัฏฏสงสาร  
คือการเวียนว่ายตายเกิด ให้รู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร

เราจะเป็นมนุษย์ได้ก็ด้วยบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ ด้วยความรู้ความเข้าใจ  
เน้นมาที่ตัวเราปฏิบัติที่ตัวเรา ให้รู้เข้าใจ ทุกคนนะพากันปฏิบัติได้หมด ทุก ๆ ศาสนา  
ก็ใช้หลักการนี้ อุดมการณ์อุดมธรรมนี้ ให้พวกเรารู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ  
เราทุกคนก็จะพากันเป็นพระได้ทุก ๆ คนไม่มีใครยกเว้น เพราะอันนี้เป็นสากลแห่ง

ความดับทุกข์แห่งความไม่มีทุกข์ ด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติ  
ภาคปฏิบัติ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่มีลมปราณเป็นผู้ที่ประเสริฐ  
ต้องพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติเข้าสู่การประพฤติ  
การปฏิบัติเพราะอันนี้เป็นสิ่งที่ดีมากเพอร์เฟคมากให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เป็น  
ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ปฏิบัติสมควร  
เข้าสู่ความพอเพียงเพียงพอด้วยความรู้ความเข้าใจ

การบรรยายธรรมะที่เป็นหลักการในการประพฤติการปฏิบัติที่เป็นบริสุทธิ์คุณ  
ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เพื่อเป็นหลักการในการประพฤติการปฏิบัติ  
ของพระศาสนาทุก ๆ พระศาสนา ที่เราก็ก็นต้องมีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม  
อันเดียวกันอย่างเดียวกัน เป็นมรรคเป็นอริยมรรคในการประพฤติการปฏิบัติเพื่อเข้าสู่  
ความถูกต้อง เพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ความไม่มีทุกข์ เพื่อหยุดปัญหาทั้งกายวาจาใจ  
กิริยามารยาททั้งอาชีวะ ในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐที่เราทุกคนได้เกิดมาเป็นมนุษย์  
เพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ความไม่มีทุกข์ ก้าวไปด้วยการประพฤติการปฏิบัติที่เป็น  
ปัญญาสัมมาทิฐิ

การบรรยายพระธรรมเทศนาของเช้าวันอังคารที่ ๒๙ เดือนเมษายน  
ปีพุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์  
ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม ก็เห็นสมควรแก่เวลาในการ  
บรรยายธรรม จึงได้ขอสมมติยุติจบการบรรยายไว้เพียงเท่านี้

เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้